

Publicerad 2022-06-03 08:38 av Sefarge

(bakom en motorled. ..)

"Till det försvunnet försumbara. .."

Urbanismens

Dramaturgi

sliter sönder

sina sommardäck

Inuti avkrokens

halvt bortglömda

grusvägar

Vattenpussar fyllda

av nattens regnande

Hängivna spretande

Ormbunksbuskar

Ogenomträngliga

Slysnår.

Nedfallet stormvirke

För länge sen

Så skriker Spill kråkan

att det blir mera regn

mera regn. ..

I det bortkomna lever

ännu livet i en över

-given fattigstuga från

Förr som blivit till en

Hembygds förenings

lilla skötebarn med

sina solkiga fönster

Som skall putsas upp

inför Nationaldagen

Och en förfallen post
-låda står på sin rostiga
Stolpe

Så mycket stilla tid och
frid det alltid finns i
det bortglömda som
glömts mitt i nutidens
Brådska. ..

Och tänk så skönt det
ibland känns att få
vara alldeles liksom
bortglömd från omöjlig
-hetens krävande krav

Och rymma in i ensamhetens
gemenskap bland vajande
Hundloka. Plommon snår
och en Zinkhink som inte
längre behövs

Och bara känna ett
behov att fylla upp
sin egen susande
överlevnad

I ett landskap fylld
av vandrande moln
sol och skugga

Mitt i en bortglömdhet
Som inte längre
söker något svar

Utan bara fridfullt
finns där kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten